

**ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
43-то НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАЧЕВА**

**ДО
МИНИСТЪРА НА ПРАВОСЪДИЕТО
ХРИСТО ИВАНОВ**

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. No	554 - 05 - 7
Дата	21 / 01 2015 г.

12.29

П И Т А Н Е

от

д-р Султанка Петрова – народен представител от ПГ на ПФ

На основание чл. 90, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 94 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание, внасям питане

Относно: Погазване на основни принципи в правото и права на граждани от български магистрати.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН МИНИСТЪР,

Основно конституционно право на всеки гражданин в правовата държава е правото му на защита. То е регламентирано в чл.122, ал.1 от КРБ, съобразно който: *„Гражданите и юридическите лица имат право на защита във всички стадии на процеса.“*

Съответно на това право е задължението на съдилищата да *„осигуряват равенство и условия за състезателност на страните в съдебния процес“*. Това задължение е закрепено в чл.121, ал.1 от КРБ.

Тези конституционни норми са отразени в чл.8 и чл.9 от Гражданския процесуален кодекс, като чл.8, ал.1 гласи: *„Всяка страна има право да бъде изслушана от съда, преди да бъде постановен акт, който има значение за нейните права и интереси.“*, а ал.3 пък повелява: *„Съдът осигурява възможност на страните да се запознаят с исканията и доводите на насрещната страна, с предмета на делото и неговото движение, както и да изразят становище по тях.“*

Принципите за равнопоставеност на страните в производството и правото им на защита са част и от Административнопроцесуалния кодекс, в чл.8 на който е записано: *„Всички лица, които са заинтересовани от изхода на производствата по този кодекс, имат равни процесуални възможности да участват в тях за защита на своите права и законни интереси.“*

На фона на тази нормативна уредба, като гаранция за демократизма в правовия ред и в Закона за съдебната власт са закрепени принципи, задължителни според чл.2 за работата на всеки орган на съдебната власт. Сред разписаните в Глава първа от ЗСВ принципи са и тези – за безпристрастност на съда, за точното и еднакво прилагане на закона спрямо всички лица, като не се допускат никакви ограничения на правата или привилегии, основани на един или друг признак.

И в чл.7, ал.2 от ЗСВ е записано, че: *„Гражданите и юридическите лица имат право на съдебна защита, която не може да им бъде отказана.“*

Целта на този разбор на действащата нормативна уредба не е извършването на научен анализ, а съпоставка между волята на законодателя, а чрез него – и на суверена в тази държава – народът, с изпълнението на тази воля от българските съдии и съдилища.

За целта съм подбрала 2 примера, които са достатъчно показателни и илюстрират изкривяването на прилагането на закона в правораздавателната ни система. Те обаче съвсем не са единствени.

Първият от тях е следният: На 13.07.2012 г. И.П. – майка на малолетния М.М. подава искане до СРС по местоживееене на детето за определяне на привременни мерки и упражняване на родителски права. Докато делото е в процедура на изпращане за отговор на насрещната страна, на 17.07.2012 г. бащата Г.М.(влиятелен бизнесмен от региона) подава подобна молба до Районен съд Чепеларе. Делото е прието от съдия И К , който светкавично се разпорежда за изготвяне на социален доклад от АСП Смолян. На 20.07.2012 г.(петък) докладът е изготвен от О“ЗД“ Чепеларе, без детето да е в гр.Чепеларе в разрез с разпоредбата на чл.7, ал.3 от ЗЗДетето във вр. с чл.127 от СК във вр. с чл.28, ал.1 от ЗЗДетето и е внесен в 8.57 часа сутринта на 23.07.2012 г.(понеделник) по делото, където по същия скорострелен начин е бил приет за меродавен. На 25.07.2012 г. делото е разгледано, без да е била призована майката, която още не е знаела за заведеното срещу нея и детето дело и при положение, че не са й отнети или ограничени родителските права. Постановено е определение, с което привременните мерки са отредени на бащата.

Определението е обжалвано пред Смолянския Окръжен съд, където делото е разпределено на тричленен състав с председател И : К . На съдията е поискан отвод, който не е бил уважен. Съдия К насочва страните към медиация, като сам поема инициативата да я проведе. Предложението да бъде приет за медиатор е било отправено лично от съдия К и то повече от настоятелно, по телефон, но е чуто на спикер от свидетел. В резултат, съдия И : К е провел медиацията, която се е оказала безуспешна.

Вторият случай е следния: На 11.11.2014 г. децата И.С., М.С., С.С. и М.О. са изведени без причина от семейното им жилище от социални работници на Д“СП“ Габрово по силата на заповед на директора на Д“СП“ Габрово. Заведени са граждански дела в Районен съд Трявна, като датите и номерата на завеждане на делата и досега не са известни. Родителите не са призовани и узнават за делата едва на 15.12.2014 г., въпреки, че не е налице отнемане или ограничаване на родителските им права. При узнаването се оказва, че по делата, заведени от Д“СП“ Габрово дори са налице решения от 8.12.2014 г. Съдържанието на решенията не са известни и досега, тъй като за разлика от постановените на същата дата други решения, които са поместени в електронната страница на Районен съд Габрово, тези решения не са поместени. Същите не са връчени и на родителите на децата.

В тази връзка е и моето питане към Вас е:

Защо, при наличието на система за случайно разпределение на съдебните дела, един и същи съдия се произнася и на първа и на въззивна инстанции, като междувременно води процедурата по спогодба между същите страни, на които е съдия по делото, и съставлява ли това пристъпване на принципа за безпристрастност в съдебния процес?

Защо, при условие на вече заведено дело в съобразен с местоживеенето на детето съд, делото е разгледано от друг съд с друг район на действие и има ли данни този съд преди да приеме делото за разглеждане пред себе си, да е извършил задължителната служебна проверка за допустимост и подсъдност?

Защо заинтересованият родител в първия случай и родителите във втория, са били лишени от право на защита, както своята, така и на детето/ децата си, и освен това – поради непривличането им като страни в процеса, защо в тяхно отсъствие са били постановени съдебни актове?

Какви мерки считате, че е подходящо да се предприемат и какво смятате да предприемете, за да се предотврати занапред подобно уродливо изопачаване на волята на законотвореца?

Моля, отговорът на моето питане да бъде в писмена форма.

София, 21.01.2015 г.

Народен представител:

/д-р С.Метрова/